

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر روان نمایشگری بر میزان توانایی های شناختی و توانمندسازی بانوان مطلقه شاغل شهر تهران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش در روانشناسی ، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اعظم سادات حسینی ثالث

ابوالحسن فرهنگی

طاهر تیزدست

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر روان نمایشگری بر میزان تواناییهای شناختی و توانمندسازی بانوان مطلقه شاغل، در سال 1395 - 96 در شهر تهران بود. به همین منظور تعداد 60 نفر از طریق فراخوان به عنوان نمونه آماری در گروه آزمایشی و یک گروه گواه به صورت تصادفی قرار گرفتند. طرح پژوهشی، طرحی نیمه آزمایشی بود که ابتدا سه گروه به عنوان پیش آزمون پرسشنامه های توانایی های شناختی (نجاتی، 1392) و توانمندسازی روانشناختی (تیمورنژاد و همکاران، 1389) را تکمیل کردند. سپس برای یک گروه آزمایش 8 جلسه 90 دقیقه ای روان نمایشگری اجرا شد و گروه گواه آموزشی دریافت نکرد. در نهایت پس آزمون برای هر گروه اجرا و نتایج بدست آمده از طریق تحلیل کواریانس نشان داد که تفاوت بین میانگین پس آزمون دو گروه معنادار است. بنابر نتایج، روان نمایشگری بر افزایش تواناییهای شناختی، توانمندسازی شناختی بانوان مطلقه شاغل موثر است. با علم به افزایش آمار طلاق و تبعات آن پیشنهاد میشود از این روش برای کاهش پیامدهای روانی طلاق و افزایش توانمندی بانوان استفاده گردد.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی، روان نمایشگری، توانائی های شناختی، توانمندسازی شناختی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/914725>

